

jeg godt forstå at Prodi siger, for det kan han heller ikke sige, for i EU-traktaten er der ikke mulighed for, at EU kan smide et land ud, men der er mulighed for, at et land selv kan beslutte at melde sig ud, og det er jo det, fru Pia Kjærsgaard har sagt at vi skal, hvis vi stemmer nej.

Før var det Ritzau, jeg citerede, nu kan jeg citere Politiken, hvor fru Pia Kjærsgaard siger, at et nej betyder, at vi skal melde os ud af det bestående og have en helt anden aftale.

Det er her, jeg ikke kan forstå, at hr. Peter Skaarup pludselig har så meget imod det, Prodi har udtalt som sin holdning, når nu hr. Peter Skaarups egen politiske leder, fru Pia Kjærsgaard, har udtalt nøjagtig det samme.

Formanden:

Så er det hr. Peter Skaarup for et sidste spørgsmål.

Peter Skaarup (DF):

Jeg tror, det nærmer sig citatfusk, hvis man siger, at fru Pia Kjærsgaard har udtalt det samme.

Det, Romano Prodi siger, er, at vi må finde en løsning, der forhindrer, at et enkelt land bremser de 24 andre. Så siger han også, at de lande, der nu skal have folkeafstemning – det er i hvert fald Irland og Danmark, og der er formentlig også en række andre lande, der skal have folkeafstemning – ikke kan blive ved med at sige nej, for så kan de ikke forblive i EU; det er stort set det, han siger.

Der siger jeg så: Er det særlig klogt, at Europa-Kommissionen, altså via en embedsmand, der er ansat af regeringerne til at varetage EU's opgaver, nærmest skal til at diktere danskerne eller irerne, eller hvem der nu er tale om, hvad de skal stemme? Og hvis ikke de stemmer sådan i første omgang, så kommer der måske en ny folkeafstemning, og hvis de heller ikke i anden omgang stemmer, som han gerne vil, så er det, at man måske ryger ud af EU-samarbejdet.

Det er da en underlig måde at føre demokrati på, når en kommissionsformand, der er embedsmand, på den måde skal diktere befolkningerne, at hvis ikke de gør sådan og sådan, så sker der det og det. Det er forkert, og jeg har nu flere gange efterlyst statsministerens klare holdning til, om det er en særlig klog udtalelse. Den vil statsministeren åbenbart ikke give, og det undrer mig.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jo, men jeg kan kun sige, at jeg ikke betragter det sådan, at det, Romano Prodi har sagt, er at true Danmark eller noget andet land. Lad mig derfor gentage: Det er det enkelte land, der suverænt beslutter sin holdning til den nye traktat.

For det andet: EU kan ikke smide noget land ud, men et land kan selv beslutte efter et nej, at det vil melde sig ud.

Der er jo ikke andet at sige til den sag, end at den, der kraftigst har ytret det ønske på hjemmebanen her i Danmark, det er altså Dansk Folkepartis leder, fru Pia Kjærsgaard, som i forbindelse med Dansk Folkepartis landsmøde sagde, at det måtte blive konsekvensen af et nej, at Danmark meldte sig ud.

Kl. 13.35

Derfor forstår jeg ikke al den opstandelse over det, og jeg har i hvert fald ikke tænkt mig overhovedet at tage den sag op med Romano Prodi. Han har lov at have sin mening, ligesom hr. Peter Skaarup må have sin mening, og jeg må have min mening.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1170

3) Til statsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

»Vil statsministeren oplyse, om Danmark vil stå fast på kravet om enstemmighed med hensyn til reglerne om social sikring i den nye forfatnings-traktat set i lyset af, at den italienske regering har foreslået, at man overgår til kvalificeret flertal på dette område, og hvordan vurderer statsministeren muligheden for i fremtiden at sikre det danske velfærdssystem set i lyset af Charlotte Antonsens udtalelser til Jyllands-Posten den 26. november 2003 om, at en overgang til kvalificeret flertal ved regler om social sikring vil medføre, at danskerne ikke længere har den sikkerhed, at vi alene kan forhindre de andre lande i at vedtage beslutninger, der også får konsekvenser for Danmarks sociale system?«

Peter Skaarup (DF):

Det hænger sammen med spørgsmålet om de sociale sikringsordninger, som man vel godt kan sige er blevet meget aktuelle i forbindelse med konventets resultat, men også i forbindelse med det, der skal ske i weekenden og eventuelt senere i tilknytning til regeringskonferencen.